

Stanovisko
poslanca Národnej rady SR a
splnomocnenca vlády Slovenskej republiky pre preverenie procesu
riadenia a manažovania zdrojov počas pandémie COVID 19
MUDr. Petra Kotlára

k novelizovaným Medzinárodným zdravotníckym predpisom
schváleným 1. júna 2024

I. Politický rámec

Pokiaľ ide o celkový kontext rokovaní, Slovenská republika považuje za obzvlášť významnú skutočnosť, že Európska komisia (EK), ktorú Rada svojím rozhodnutím 2022/451 v roku 2022 poverila, aby v mene členských štátov Európskej únie rokovala o Pandemickej dohode a o novelizácii IHR, sa ocitla vo vážnom konflikte záujmov, a to práve v súvislosti s nákupom vakcín počas pandémie COVID-19.

Je všeobecne známe, že európski prokurátori vyšetrujú trestné oznámenia v súvislosti s rokovaniami o nákupe vakcín medzi predsedníčkou EK a generálnym riaditeľom spoločnosti Pfizer.

Významná časť dávok vakcín, ktoré EK nakúpila za desiatky miliárd eur, bola priamo dohodnutá medzi generálnym riaditeľom farmaceutickej spoločnosti Pfizer a predsedníčkou EK, ktorí sú spojení osobným priateľstvom. V tejto súvislosti Európska komisia opakovane odmietla na požiadanie relevantných orgánov EÚ zverejnenie inkriminovaných textových správ.

V septembri 2022 Dvor audítorov EÚ pri snahe overiť zákonnosť použitia miliárd eur od daňových poplatníkov EÚ nedostal od EK požadované dokumenty. Dvor audítorov poukázal na nezrovnalosti v postupoch schvaľovania použitia „vakcín“ a zistil, že EK obišla stanovené kontrolné orgány, pričom plánované stretnutie vedcov s cieľom určiť stratégiu očkovania na rok 2022 sa nikdy neuskutočnilo. Dvor audítorov uviedol, že EK odmietla zverejniť akékoľvek podrobnosti o osobnej úlohe predsedníčky EK v rozhovoroch týkajúcich sa zmluvy so spoločnosťou Pfizer. Tejto Dvor audítorov vyčíta, že konala na „vlastnú päsť“ a nedodrжала pritom bežne stanovené postupy a predpisy. Dvor audítorov ďalej poukazuje na to, že EK nevyužila ani spoločné vyjednávacíe tímy, a sama pripravila predbežnú dohodu s Pfizerom. Na rozdiel od ostatných zmlúv EK odmietla poskytnúť Dvoru audítorov akékoľvek dokumenty týkajúce sa predbežných rokovaní o tejto konkrétnej dohode.

Ombudsmanka EÚ p. Emily O'Reilly (OEU) sa v r. 2021 dožadovala informácií k zmluvám s dodávateľmi „vakcín“, avšak bezúspešne. Poukázala v tomto ohľade na nesprávny úradný postup EK, pretože v reakcii na žiadosť o slobodný prístup k informáciám inkriminované textové správy nezískala.

V tomto ohľade ďalej pripomíname aktuálne uznesenie Európskeho parlamentu (EP) zo 14. marca 2024 o čase, ktorý Európska komisia potrebuje na vybavenie žiadostí o prístup verejnosti k dokumentom (2023/2941(RSP)), v ktorom tento inter alia pripomenul, že právo verejnosti na prístup k dokumentom inštitúcií EÚ je stanovené v zmluvách a Charte základných práv a že zohráva kľúčovú úlohu pri zabezpečovaní toho, aby inštitúcie EÚ fungovali transparentne, čo zvyšuje legitímnosť EÚ a dôveru verejnosti v EÚ, ako aj jej dôveryhodnosť

a zároveň trvá na tom, že inštitúcie EÚ vrátane Komisie sú povinné vykonávať článok 15 ods. 3 ZFEÚ v súlade s demokratickými zásadami, najmä so zásadami stanovenými v článku 10 ods. 3 Zmluvy o EÚ a článku 42 Charty základných práv EÚ, pričom zdôraznil, že transparentnosť je základom pre zabezpečenie zodpovednosti a demokratickej kontroly inštitúcií EÚ. Následne s veľkým znepokojením pripomenul, že EK v roku 2021 v nadväznosti na žiadosť o prístup verejnosti k textovým správam, ktoré si posielali predsedníčka EK Ursula von der Leyen a výkonný riaditeľ farmaceutickej spoločnosti o nákupe vakcín proti ochoreniu COVID19 zo strany EK, odmietla uznať, že sa na takéto textové správy vzťahuje vymedzenie pojmu „dokument“ podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 a to, že registrácia dokumentu je dôsledkom jeho existencie, a nie podmienkou jeho existencie. EP vzal na vedomie zistenie ombudsmanky, že EK sa v tejto veci dopustila nesprávneho úradného postupu a vyjadril znepokojenie nad skutočnosťou, že EK nepostupovala v súlade s odporúčaním ombudsmanky, ktoré vydala na základe svojho vyšetrovania, a to aby EK opätovne vyhľadala príslušné textové správy. EP vyzval EK, aby bezodkladne vykonala úplné vyhľadanie a vyjadril hlboké znepokojenie nad rastúcim odstupom medzi občanmi a inštitúciami EÚ, ktorý sa touto situáciou ešte zväčšil. EP preto požiadal EK o okamžité a úplné uverejnenie všetkých zmlúv na nákup vakcín proti ochoreniu COVID-19 financovaných úplne alebo čiastočne z verejných prostriedkov a vyzval ju, aby konečne a okamžite uverejnila textové správy, ktoré si predsedníčka EK a generálny riaditeľ farmaceutickej spoločnosti Pfizer vymenili počas rokovaní o obstarávaní 1,8 miliardy dávok vakcín proti ochoreniu COVID-19, najmä vzhľadom na nevysvetlené 25 % zvýšenie ceny za dávku, čo viedlo k celkovým nákladom vo výške 35 miliárd EUR z verejných prostriedkov. Na záver EP zdôraznil, že ak EK nebude riešiť systematické a výrazné oneskorenia pri spracúvaní žiadostí o prístup verejnosti k dokumentom pred zriadením nového kolégia komisárov, EP zváži využitie všetkých dostupných parlamentných nástrojov na riešenie tejto záležitosti a pripomenul svoje právo podať žalobu na E na Súdnom dvore EÚ z dôvodu porušenia zmlúv vrátane článku 15 ods. 3 ZFEÚ o práve občanov EÚ a osôb s pobytom v EÚ na prístup k dokumentom.

Pripomíname ďalej, že zistenia Najvyššieho kontrolného úradu SR poukazujú na netransparentný, mimoriadne nevýhodný a značne predražený centrálny nákup vakcín zo strany, za ktorý je zodpovedná EK. Za neprijateľnú označil povinnosť členských štátov pristúpiť k nákupu nepotrebných vakcín v množstvách dohodnutých jej predsedníčkou. Nedá sa vylúčiť, že takáto situácia nenastane aj v súvislosti s navrhovanými nákupmi cez Globálnu sieť dodávateľského reťazca a logistiky.

Je zjavné, že tak schválené Medzinárodné zdravotnícke predpisy, ako aj súčasný návrh Pandemickej dohody uprednostňujú viac záujmy farmaceutického priemyslu, a to na úkor suverenity štátov a na úkor ľudských práv a základných slobôd. Preto je potrebné schválené Medzinárodné zdravotnícke predpisy odmietnuť.

II. Všeobecné dôvody odmietnutia Medzinárodných zdravotníckych prepisov

1. Z hľadiska obsahu sú novelizované Medzinárodné zdravotnícke predpisy, osobitne vo vzájomnom obsahovom kontexte s návrhom Pandemickej dohody, pre Slovenskú republiku aj po ich úprave neprijateľné. Je tomu tak najmä z dôvodov nedovolených zásahov do zvrchovanosti suverénnych členských štátov a rovnako aj z dôvodu

neprimeraných zásahov do ľudských práv a základných slobôd a ich nedostatočnej ochrany.

2. Viaceré záväzky sú obsahovo neurčité a predstavujú *bianco šek*, pretože ich obsah bude známy až v budúcnosti. Neurčité a vágne formulácie viacerých ustanovení poskytujú značný priestor pre subjektívne posudzovanie a svojvôľu generálneho riaditeľa pri rozhodovaní s celosvetovými dôsledkami.
3. Aj keď schválený dokument je zdanlivo miernejší oproti predchádzajúcim verziám, schválená novelizácia Medzinárodných zdravotníckych predpisov zavádza centrálnobyrokratické riadenie členských štátov zo strany WHO, a to výlučne jednou osobou – generálnym riaditeľom WHO, ktorý bude určovať núdzový stav vrátane pandemického núdzového stavu a to aj napriek nesúhlasu dotknutého členského štátu, čo je absolútne neprípustné. V tomto ohľade je zároveň osobitne významné, že v schválenom dokumente vôbec nie je vymedzený kľúčový pojem „pandémia“ a ďalší kľúčový pojem „pandemická mimoriadna udalosť“ je vymedzený nedostatočne, vágne a neurčito za súčasnej absencie stanovenia merateľných parametrov, podľa ktorých by bolo možné stav pandemickej mimoriadnej udalosti zistiť a vyhodnotiť.
4. Neprijateľné je aj ponechanie zásadných rozhodnutí spojených s pandemickými opatreniami, vrátane vyhlásenia a ukončenia pandémie, na jednu osobu – generálneho riaditeľa. Ak takéto opatrenia so závažnými zásahmi do života spoločností a ľudí majú byť záväzné prakticky pre všetky členské štáty, je nevyhnutné, aby o nich rozhodoval kolektívny orgán, a nie jedna osoba.
5. Aj naďalej je - v kontexte na navrhovanú povinnosť zmluvných štátov zosúladiť vnútroštátne zákony s IHR (viď návrh Pandemiekej dohody) - čitateľný neprijateľný zásah do suverenity členských štátov (vydávaním takzvaných „odporúčaní“, ktoré však majú byť povinné) a tiež neprijateľný zásah do ľudských práv a základných slobôd (podmieňovanie cestovania očkovaním alebo preukázaním dokladu o očkovaní).

**So zreteľom na uvedené navrhujeme, aby Slovenská republika, po tom ako už vyslovila svoju disociáciu, v súlade s článkom 61 Medzinárodné zdravotnícke predpisy
v stanovenej lehote
o d m i e t l a.**

II. Pripomienky k jednotlivým článkom

1. K článku 1

- Vymedzenie pojmu „pandemická mimoriadna udalosť“ je nedostatočné, neurčité a môže spôsobovať značné interpretačné problémy v aplikačnej praxi. V záujme predídania interpretačným problémom je nevyhnutné, aby definícia pandemickej mimoriadnej situácie bola **doplnená o merateľné parametre**, resp. aj o ďalšie kritériá (napr. určiť percento nakazených pacientov a pod.).

- **Za nedostatok považujeme absenciu vymedzenia pojmu „pandémia“, ktorý považujeme za kľúčový pojem. Pritom definičné znaky tohto pojmu je potrebné určiť okrem iného aj merateľnými ukazovateľmi.**
- Rovnako je **nedostatočné vymedzenie pojmu "ohrozenie verejného zdravia medzinárodného významu".**

2. K článku 12

Rozhodovanie o pandemickej núdzovej situácii so závažnými dôsledkami na obyvateľstvo a na spoločnosti celého sveta nie je možné zveriť do rúk jednej osoby. – generálneho riaditeľa WHO. Zverenie rozhodovania o osude celého ľudstva jedným človekom utvára potenciál zneužitia moci, čo nemožno vylúčiť ani pri najlepšej dôvere. Zastávame názor, že je nevyhnuté, aby o vyhlásení pandémie, pandemickej mimoriadnej núdzovej situácie rozhodoval kolektívny orgán, napr. núdzový výbor. **V tomto ohľade je zároveň osobitne významné, že takúto právomoc požíva aj napriek nesúhlasu dotknutého štátu a za súčasnej absencie dostatočného vymedzenia kľúčového pojmu „pandemická mimoriadna udalosť“, ktorý je definovaný vágne, neurčito a bez stanovenia merateľných parametrov, podľa ktorých by bolo možné stav pandemickej mimoriadnej udalosti zistiť a vyhodnotiť.**

3. K článku 13 odsek 8 písmeno b)

Ak sa **siet'ami prideľovania myslí Globálna sieť dodávateľského reťazca a logistiky** (navrhovaná na zriadenie v Pandemiekej dohody), s týmto **nemožno súhlasiť**. Ide v skutočnosti o zriadenie globálneho monopolu, ktorý by mal dominantné postavenie na trhu so zdravotníckymi produktami a narúšal by pravidlá férovej súťaže na hospodárskom trhu so zdravotníckymi produktmi. Osobitne je táto pripomienka naliehavá s poukázaním na udalosti, na ktoré upozorňujeme v časti Politický rámec tohto stanoviska.

4. K článku 15 odsek 1, článku 16 odsek 2 a k článku 17

Vydávanie dočasných opatrení so závažnými dôsledkami na obyvateľstvo a na spoločnosti celého sveta nie je možné zveriť do rúk jednej osoby – generálneho riaditeľa WHO. Zverenie rozhodovania o osude celého ľudstva jedným človekom nesie potenciál zneužitia moci, čo nemožno vylúčiť ani pri najlepšej dôvere. O závažných opatreniach by mal rozhodovať kolektívny orgán, napríklad núdzový výbor.

5. K článku 18 odsek 1

- **Odmietame, aby generálny riaditeľ, alebo iný orgán WHO odporúčal suverénnym členským štátom WHO očkovanie alebo inú profylaxiu alebo doklad o očkovaní alebo o inej profylaxii.**
- Takéto odporúčanie je skrytým spôsobom vynúteného očkovania osôb, čo je nedovoleným zásahom do integrity človeka a porušovaním jeho ľudských práv. Očkovanie je zdravotný výkon, ktorý predstavuje závažný zásah do integrity človeka. Preto sa naň vyžaduje písomný informovaný súhlas dotknutej osoby, ktorej sa takýto výkon má poskytnúť. Ak by očkovanie bolo urobené bez informovaného súhlasu osoby, znamenalo by to závažné porušenie jej ľudských práv nedovoleným zásahom do jej

integrity a to najmä v súvislosti s novovzniknutými a podmienenčne schválenými vakcínami. V tomto ohľade pripomínáme, že ESĽP oznámil francúzskej vláde 16. mája 2024 sťažnosť Florence DE HARO proti Francúzsku a 2 ďalšie sťažnosti, ktoré sa týkajú povinnosti očkovania proti Covid-19 uloženej zdravotníckym pracovníkom a hasičom na základe zákona č. 2021-1040 z 5. augusta 2021 o riešení krízových situácií v zdravotníctve. ESĽP kladie francúzskej vláde otázky, či vzhľadom na povinnosť očkovania, ktorej boli sťažovatelia podrobení nedošlo k porušeniu ich práva na rešpektovanie súkromného života zaručeného článok 8 EDĽP samostatne a v spojení s článkom 14 EDĽP zakazujúcim diskrimináciu a či nedošlo aj k porušeniu majetkových práv zaručených článkom 1 Protokolu č. 1.

- V tomto ohľade odkazujeme aj na situáciu, ku ktorej došlo v súvislosti s obstarávaním vakcín na úrovni EÚ s tým, že zmluva so spoločnosťou Pfizer a rozsah osôb z tejto zmluvy profitujúcich je v súčasnosti predmetom vyšetrovania európskou prokuratúrou (EPPO). Zároveň poukazujeme na to, že všetky reštriktívne opatrenia prijaté v mene „povinnosti očkovania“ majúce za následok diskrimináciu nezaočkovaných osôb, boli uložené bez akéhokoľvek vedeckého základu pretože aj zaočkované osoby mohli šíriť ochorenie Covid-19. Pripomíname v tomto ohľade, že počas vypočutia v EP týkajúceho sa ochorenia Covid-19, p. Janine Small – zastupujúca farmaceutickú spoločnosť Pfizer o. i. potvrdila, že laboratórium netestovalo účinnosť svojich mRNA „vakcín“ proti prenosu vírusu pred ich registráciou. Ďalej, že podľa štatistík majú „vakcíny“ závažné nežiaduce účinky, vrátane desaťtisícov (pri akejkolvek vakcíne nikdy nezaznamenaných) úmrtí (s predpokladom oveľa vyššieho reálneho počtu). Rumunský poslanec EP Cristian Terheş v tejto súvislosti pripomenul, že celá vakcinačná kampaň vedená v členských štátoch EÚ s podporou EK bola postavená na bezpečnosti a účinnosti vakcín. Upozornil na to, že šlo o klamstvo, pretože veľa ľudí trpí závažnými nežiaducimi účinkami. Ďalej sa pýta, že pokiaľ vlády a výrobcovia vakcín vedeli, že vakcína nedokáže zastaviť šírenie vírusu, prečo nútili svojich občanov do očkovania a trvali na zavedení digitálneho covid pasu. Za uvedené žiada vyvodenie zodpovednosti. Uvedené reštriktívne a diskriminačné opatrenia tak boli prijímané na pozadí závažných podozrení z korupcie pri nákupe vakcín, ku ktorým došlo na najvyššej úrovni EK. Vzhľadom na uvedené sme kritizovali aj navrhované znenie článku 13 ods. 6 Pandemickej dohody podľa ktorého sa „každá zmluvná strana sa bude snažiť zabezpečiť, aby v zmluvách o dodávke alebo nákupe nových pandemických vakcín boli doložky o odškodnení kupujúceho/prijemcu boli časovo ohraničené“, ktoré jednoznačne uprednostňuje záujmy farmaceutického priemyslu na úkor odškodnenia závažných zásahov do práv jednotlivcov, ktorých zdravie bolo novými pandemickými vakcínami poškodené.

6. K článku 23 odsek 3 v spojení s článkom 31 odsek 2

- **Nesúhlasíme s tým, aby lekárske vyšetrenie, očkovanie, profylaxia alebo ďalšie zavedené zdravotné opatrenia, ktoré zabraňujú šíreniu ochorenia alebo ho kontrolujú, vrátane izolácie, karantény alebo umiestnenia cestujúceho pod dohľad verejného zdravotníctva sa mohlo vykonať na cestujúcom bez jeho predchádzajúceho výslovného informovaného súhlasu alebo súhlasu jeho rodičov alebo opatrovníkov.**
- Očkovanie, lekárske vyšetrenie a iná profylaxia je zdravotný výkon, ktorý predstavuje závažný zásah do integrity človeka. Preto sa naň vyžaduje písomný informovaný súhlas dotknutej osoby, ktorej sa takýto výkon má poskytnúť. Ak by očkovanie bolo urobené bez

informovaného súhlasu osoby, znamenalo by to porušenie jej ľudských práv nedovoleným zásahom do jej integrity. Osobitne je to významné pri novovzniknutých a podmienene schválených vakcínach. V tomto ohľade odkazujeme na výhrady obsiahnuté v predchádzajúcom bode týkajúce sa situácie, ku ktorej došlo v súvislosti s obstarávaním vakcín na úrovni Európskej únie s tým, že zmluva so spoločnosťou Pfizer a rozsah osôb z tejto zmluvy profitujúcich je v súčasnosti predmetom vyšetovania európskou prokuratúrou.

7. K článku 27 odsek 2 a k článku 32 písmeno c)

V prípade izolácie alebo karantény dopravného prostriedku je nevyhnutné **zabezpečiť lieky a iné zdravotné produkty**, ktoré cestujúci, nachádzajúci sa na palube dopravného prostriedku, potrebujú. Nesprístupnenie k týmto produktom by mohlo vážne ohroziť zdravie takýchto osôb.

8. K článku 31 odsek 1 a 2

Povinnosť **podrobiť sa očkovaniu alebo predložiť doklad o očkovaní**, ak to štát žiada od cestujúceho pri vstupe na jeho územie, je nedovoleným **zásahom** do integrity človeka, a teda aj **porušovaním jeho práv**. V tomto ohľade odkazujeme v podrobnostiach na pripomienky uvedené vyššie k článku 18 odsek 1.

9. K článku 36

Nesúhlasíme s tým, vstup aby cestujúcemu bol povolený vstup podrobením sa očkovaniu očkovacou látkou a profylaxii alebo preukázaním potvrdenia o očkovaní alebo inej profylaxie podľa príloh 6 a 7. Obzvlášť to platí, ak občan Európskej únie cestuje v rámci EÚ, v ktorej jednou zo základných slobôd je voľný pohyb osôb. Osobitne ide o závažný zásah do práv a základných slobôd tých občanov EÚ, takzvaných „pendlerov“, ktorí bývajú na území jedného štátu a pracujú v inom štáte EÚ. Aj v tomto ohľade odkazujeme v podrobnostiach na pripomienky uvedené vyššie k článku 18 odsek 1.

10. K článku 48

- **Nesúhlasíme, aby generálny riaditeľ zriad'oval núdzový výbor**; táto právomoc prislúcha podľa článku 38 Ústavy WHO výkonnej rade.
- Zároveň nesúhlasíme, aby núdzový výbor bol len poradným orgánom generálneho riaditeľa; mal by mať právomoc **rozhodovať o závažných pandemických opatreniach s celosvetovým/regionálnym dosahom**.
- Rozhodovanie o pandemickej núdzovej situácii so závažnými dôsledkami na obyvateľstvo a na spoločnosti celého sveta nie je možné zveriť do rúk jednej osoby. Zverenie rozhodovania o osude celého ľudstva jedným človekom nesie potenciál zneužitia moci, čo nemožno vylúčiť ani pri najlepšej dôvere. Preto je nevyhnutné, aby o závažných veciach rozhodoval kolektívny orgán, a nie jedna osoba. **V tomto ohľade je zároveň osobitne významné, že takúto právomoc požíva aj napriek nesúhlasu dotknutého štátu a za súčasnej absencie dostatočného vymedzenia kľúčového pojmu „pandemická mimoriadna udalosť“, ktorý je definovaný vágne, neurčito a bez stanovenia merateľných parametrov, podľa ktorých by bolo možné stav pandemickej mimoriadnej udalosti zistiť a vyhodnotiť.**

11. K článku 49 odsek 5

- **Vo veciach podľa článku 48 má rozhodovať núdzový výbor uznesením, a nie generálny riaditeľ.** Pre platnosť uznesenia má byť súhlas nadpolovičnej väčšiny členov núdzového výboru.
- Rozhodovanie o pandemickej núdzovej situácii so závažnými dôsledkami na obyvateľstvo a na spoločnosti celého sveta nie je možné zveriť do rúk jednej osoby. Zverenie rozhodovania o osude celého ľudstva jedným človekom nesie potenciál zneužitia moci, čo nemožno vylúčiť ani pri najlepšej dôvere. Preto je nevyhnutné, aby o závažných veciach rozhodoval kolektívny orgán, a nie jedna osoba.

12. K článku 50

- **Nesúhlasíme, aby generálny riaditeľ zriaďoval revízny výbor; táto právomoc prislúcha podľa článku 38 Ústavy WHO výkonnej rade.**

13. K článku 53 odsek 1

- **Vo veciach prijímania opatrení pre verejné zdravie má rozhodovať revízny výbor uznesením, a nie generálny riaditeľ.** Pre platnosť uznesenia má byť súhlas nadpolovičnej väčšiny členov revízneho výboru.
- Aj keď odporúčanie nie je pre členské štáty záväzné, požíva u členských štátov vysokú autoritu. Avšak niektoré už dnes navrhované ustanovenia vedú k záväznosti členského štátu (*viď článok 18 ods.1*) a nie je vylúčené, že aj v budúcnosti budú odporúčania formulované tak, že v skutočnosti ich budú musieť členské štáty akceptovať. Preto aj odporúčanie vo veciach so závažnými dôsledkami na obyvateľstvo a na spoločnosti celého sveta nie je možné zveriť do rúk jednej osoby. Zverenie rozhodovania o osude celého ľudstva jedným človekom nesie potenciál zneužitia moci, čo nemožno vylúčiť ani pri najlepšej dôvere. Je teda nevyhnutné, aby o závažných veciach rozhodoval kolektívny orgán, a nie jedna osoba.

14. K článku 55

- Tento článok by mal byť - v súlade s článkom 60 odsek 2 Ústavy WHO doplnený o spôsob prijímania zmien medzinárodných zdravotníckych predpisov, ktorým je hlasovanie prítomných členov Svetového zdravotníckeho zhromaždenia.
- Prax prijatia pripomienkovaných zdravotníckych predpisov, ktoré sa uskutočnilo 1. júna 2024 „tichým súhlasom“ spôsobuje netransparentnosť procedúry ich schvaľovania.

15. K článku 57

- V článku upravujúcom vzťah Medzinárodných zdravotníckych predpisov k iným medzinárodným zmluvám **absentuje výslovná doložka prednosti medzinárodných zmlúv o ľudských právach a slobodách.**

16. K článku 62 odsek 4, 5 a 6

- **Postup pri posudzovaní výhrad k nariadeniam, s ktorými štát nesúhlasí je neopodstatnene komplikovaný, značne sťažuje štátu predkladajúcemu štátu dosiahnuť uznanie výhrady a prolonguje neistotu a nestabilitu práva predkladajúceho štátu a zároveň zbytočne zaťažuje ostatné štáty agendou výhrad.**

- Neprijateľná je tiež podmienka prijatia výhrady, „...*ak do 6 mesiacov najmenej jedna tretina požiadanych štátov nevznesie námietku voči výhrade*“. S prihliadnutím na to, že o námietky voči výhradám boli požiadané len tie štáty, ktoré s napadnutými nariadeniami súhlasia, je len malá pravdepodobnosť, že by sa nedosiahla 1/3 potrebná na zamietnutie výhrady.
- Predkladanie námietky k výhrade iného členského štátu, než ktorý výhradu uplatnil, vedie k **zasahovaniu do suverenity štátu** uplatňujúceho výhradu, čo je v rozpore s princípmi právneho štátu.

V Bratislave 7. júna 2024

MUDr. Peter Kotlár

poslanec Národnej rady Slovenskej republiky
a splnomocnenec vlády Slovenskej republiky
pre preverenie procesu riadenia
a manažovania zdrojov počas pandémie COVID-19